

Reactie op het onderzoeksrapport “Verbeelding in de verhoorkamer.”

Het onderzoek richt zich op, voor zover bekend, nog vrijwel onontgonnen onderzoeksterrein: Het gebruik van beeldmateriaal tijdens het (verdachten)verhoor.

De algemene onderzoeksvraag luidt:

Wat is de invloed van visuele informatie uit het dossier op het verloop van het verhoor, hoe gaan verhoorders en officieren van justitie om met beeldmateriaal en welke doelen beogen zij ermee te bereiken?

Deze vraag is uitgewerkt in drie concrete onderzoeksvragen en bijbehorende (deel)studies:

- 1 hoe wordt beeldmateriaal tijdens het verhoor ingezet, wat wordt daarmee beoogd en welke (mogelijke) gevolgen heeft dat?*
- 2 wat zijn de effecten van gruwelijkheid en herkenbaarheid van het beeldmateriaal op de keuze van verhoorders voor de verhoortechnieken die zij gebruiken?*
- 3 wat is het effect van het gebruik van beeldmateriaal tijdens het verdachtenverhoor op de proceshouding van de verdachte?*

In het onderzoek worden verschillende vormen van beeldmateriaal onderscheiden, onder andere stilstaand of bewegend beeld, foto's, video's, 3D-opnamen, virtual reality, tekeningen, animaties, compilaties, etc.

Een belangrijk onderscheid is er ook tussen beeldmateriaal dat als ‘*evidence verité*’ wordt gecategoriseerd en ander beeldmateriaal. (Camerabeelden worden gezien als objectief en de neiging bestaat om te geloven dat deze beelden de werkelijkheid laten zien (naïef realisme)).

Onderzoeksvraag 1:

11.1

Onderzoeksvraag 2 levert drie conclusies op:

11.1

11.1

Onderzoeksvraag 3

11.1

Vanuit de portefeuille verhoor nemen we het initiatief om met de politieacademie de verschillende opleidingen en cursussen aan te vullen met de bevindingen uit dit onderzoek.